

РЕШЕНИЕ

№ 331

гр. София, 20.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 19.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **7026** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 71 от Закона за водите (ЗВ).

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез председателя на Управителния съвет, против решение № РР-04-47/30.06.2022 г. за отказ за издаване на разрешително за ползване на повърхностен воден обект на Б. дирекция „Д. район“ (БДДР). Навежда доводи за нарушение на материалния и процесуалния закон при неговото издаване. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.

След като обсъди доводите на страните и представените доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството пред административния орган е образувано по заявление вх. РР-04-47/13.06.2022 г. за издаване на разрешително за ползване на повърхностен воден обект по чл. 46, ал. 1, т. 1, б. „б“ ЗВ – дере, което се намира във водосборния басейн на р. Тученица, с цел на ползването – за изграждане на нови системи и съоръжения или реконструкция или модернизация на съществуващи системи и съоръжения за линейна инфраструктура, пресичаща водни обекти – изграждане на нов стоманобетонен тръбен водосток с диаметър 150 при км 145+420 от АМ „Х.“, участък 4 от км 139+340 (=137+911,52) до км 167+572 (=166+144,09).

На 21.06.2022 г., във връзка с така постъпилото заявление, експерти от БДДР извършили проверка на място. Резултатите от нея били обективирани в констативен протокол (КП) № 1-ЦП-28/21.06.2022 г. (л.14-15 от адм. д. № 623/2022г. на Административен съд Плевен). Посочено е в КП, че в момента на проверката се констатира, че в дерето е изграден нов стоманобетенов тръбен водосток с диаметър 150, измерено в момента на проверката. Установява се, че изграденото съоръжение се намира в землището на [населено място], [община], област Л.. Заснети били географските координати с G. Garmin Oregon 600 както следва: вток: N 43°17'01.5" и E 24°44'13.9"±4 метра и отток: N 43°17'02.5" и E 24°44'13.9" ± 4 метра. Установено е, че на вток и на оток са изградени стоманобетонни крилни стени, завършващи с бетонов праг. В момента на проверката в горепосоченото дере и през новоизграденния тръбен водосток не протичат водни обеми. На терен няма налична строителна механизация и не се извършват строителни работи. Проверяващите са констатирани, че изграждането на новия стоманобетенов тръбен водосток е осъществено без издадено разрешително за ползване на повърхностен воден обект по чл. 46, ал. 1 от ЗВ от директора на БДДР – [населено място].

При справка в регистъра на БДДР П. на разрешителните по чл. 182, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗВ било установено, че няма издадено разрешително по чл. 46, ал. 1, т. 1, б. „б“ от ЗВ за ползване на воден обект за изграждане на нови, реконструкция или модернизация на съществуващи системи и съоръжения за линейна инфраструктура, пресичаща водни обекти - акведукти, мостове, преносни мрежи и проводни – изграждане на нов стоманобетенов тръбен водосток с диаметър 150 при км 145+420 от АМ „Х.“, участък 4 от км 139+340(=137+911,52) до км 167+572 (=166+144,09).

До А. е изпратено писмо от БДДР с изх. № КД-07-2146/22.06.2022 г., в което са възпроизведени констатациите на КП и покана за съставяне на акт за установяване на административна нарушение (АУАН) на 05.07.2022 г. Като приложение към писмото е изпратен и горепосоченият КП от 21.06.2022 г. Видно от обратна разписка, приложена по делото, същото е получено на 24.06.2022 г. Съставен е АУАН № 1257/05.07.2022 г. за нарушение на чл. 46, ал. 1, т. 1, б. „б“ от ЗВ, извършено от А.. Срещу посочения АУАН (както и срещу още шест), А. е направила писмено възражение, в което твърди, че като възложител не е възлагала извършването на строителни дейности в разглеждания участък от АМ „Х.“.

Междувременно от директора на БДДР е направена преценка съгласно чл. 62, ал. 1 и ал.6 от ЗВ (л.22-27 по адм. д. № 623/2022г. на Административен съд Плевен). В нея след описание на фактите е посочено, че не е извършвана преценка по реда на чл. 61, ал. 2, т. 1 от ЗВ на подаденото заявление и на приложените към него документи, тъй като е констатирано при проверка на място, че съоръжението, за чието строителство (ползване на воден обект) е подадено, то е изградено и строителните дейности във водния обект са приключили. Посочено е, че дейностите по ползване и мястото на водовземане не попадат в ограничителни или забранителни мерки, предвидени в Плана за управление на речните басейни (ПУРБ); няма да се нарушат обществени интереси и придобити права на други водоползватели. Относно това дали заявените дейности са в съответствие с изискванията за опазване на околната среда е посочено, че съгласно решение по О. № 2-2/2015 г. на МОСВ, осъществяването на ИП „Доизграждане на автомагистрала Х.“ по алтернатива В1А с изпълнение на габарит А29 се одобрява при условията, посочени в раздел I „За фазата на проектиране“, раздел II „По време на строителството“, раздел III „По време на експлоатацията“ и

раздел IV „Мерки по чл. 96, ал. 1, т. 6 от Закона за опазване на околната среда“ от същото решение. Изяснява се, че съгласно раздел I „За фазата на проектиране“, условие т. 3 от решение по О. № 2-2/2015 г. на МОСВ, същото решение е постановено и при условие „да се спазят изискванията на ЗВ във връзка с разрешителния режим за ползване на воден обект при изграждане на линейна инфраструктура, пресичаща водни обекти, за водовземане за технологични нужди и с други цели и за заустване на отпадъчни води“. Констатирано е в преценката, че не се засягат съществуващи съоръжения за водовземане и не съществува възможност за съвместно използване на други съществуващи съоръжения за ползване. Не се предвижда водовземане от повърхностни и/ или подземни води; не са разглеждани други възможности за задоволяване на исканото ползване. Обсъдени са условията за изпълнение на чл. 156б – 156ж от ЗВ. В т. 3 от преценката подробно е възпроизведено съдържанието на КП от 21.06.2022 г., като е посочено, че не е спазена разпоредбата на чл. 46, ал. 1, т. 1, б. „б“ от ЗВ, тъй като е налице вече изградено съоръжение – описаният по-горе нов стоманобетонен тръбен водосток, без изискващото се по ЗВ разрешително за ползване на воден обект. По тази причина, оценката е отрицателна, като не се открива процедура за издаване на разрешително.

С процесното решение № РР-04-47/30.06.2022 г. на директора на БДДР е отказано издаване на разрешително, по заявление вх. РР-04-47/13.06.2022 г., за ползване на повърхностен воден обект по чл. 46, ал. 1, т. 1, б. „б“, на основание чл. 68, т. 4 във връзка с чл. 62, ал. 1, т. 3 от ЗВ. В две точки са формирани следните правни изводи: 1. Налице е изградено съоръжение, без наличие на изискуемото по реда на ЗВ разрешително. Цитирана е разпоредбата на чл. 46, ал. 1, т. 1, б. „б“ от ЗВ и е допълнено, че след влизане в сила на издаденото разрешително, административният акт дава право на титуляря му да се ползва от водния обект, за да изгради съоръжение. В случая е изграден новият стоманобетонен тръбен водосток с диаметър 150 при км 145+420 от АМ „Х.“, участък 4 от км 139+340 (=137+911,52) до км 167+572 (=166+144,09), преди да бъде подадено заявление за издаване на разрешително по реда на ЗВ и процедурата по подаденото заявление да е приключила с издаване на разрешително, с което възможността да се даде право занапред да се ползва водния обект, за да се изгради исканото съоръжение отпада; 2. Изграждането на нов стоманобетонен тръбен водосток без издадено и влязло в сила преди това разрешително по ЗВ води до невъзможност да се издаде заявеното разрешително за ползване на воден обект, с цел изграждане на същото съоръжение, тъй като предвиденото за изграждане съоръжение вече е изградено. С изграждане на съоръжението, освен че е нарушен ЗВ и решение по О. № 2-2/2015 г на МОСВ, е налице и разпоредбата на чл. 68, т. 4 от ЗВ – не са спазени изискванията, посочени в ЗВ и решение по О. № 2-2/2015 г на МОСВ, а именно – да се изгради нов стоманобетонен тръбен водосток с описаните параметри, след получаване на изискващото се разрешително по чл. 46, ал. 1, т. 1, б. „б“ на ЗВ за ползване на повърхностен воден обект за изграждане на нови, реконструкция или модернизация на съществуващи системи и съобщения за линейна инфраструктура, пресичаща водни обекти – акведукти, мостове, преносни мрежи и проводни.

В производството пред съда не бяха събрани доказателства за съществуването на обстоятелства, годни да обосноват извод, различен от формирания от административния орган. Съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК съдът дължи произнасяне по законосъобразността на акта – дали същият е издаден от

компетентен административен орган в предвидената от закона форма, при спазване на материалноправните и процесуалноправните разпоредби и в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл. 52, ал. 1 от ЗВ разрешителното се издава от: 1. министъра на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице за: а) водоземанеот язовирите по приложение № 1; б) прехвърляне на води между различни райони за басейново управление; в) ползване на воден обект: аа) язовирите по приложение № 1, включително за заустване на отпадъчни води; бб) отвеждане на замърсители в подземни води в случаите по чл. 118а, ал. 2; вв) инжектиране на въглероден двуокис, природен газ или втечен нефтен газ в подземни водни обекти; г) целите на отбраната и националната сигурност; 2. изпълнителния директор на Агенцията за проучване и поддържане на река Д. - за ползване на воден обект за изземване на наносни отложения от река Д.; 3. кмета на общината след решение на общинския съвет: а) за водоземане от води, включително от язовири и минерални води - публична общинска собственост, както и от находища на минерални води - изключителна държавна собственост, които са предоставени безвъзмездно за управление и ползване от общините; б) за ползване на водни обекти - публична общинска собственост, с изключение на разрешителните по чл. 46, ал. 1, т. 3; 4. директора на басейновата дирекция - във всички останали случаи на водоземане и на ползване на водни обекти. Конкретният случай не попада в нито една от изброените хипотези в чл. 52, ал. 1, т. 1-3 ЗВ и затова компетентен да се произнесе по заявлението за издаване на разрешително за ползване на воден обект – дере, което се намира във водосборния басейн на р. Тученица, (материално и териториално) е директорът на БДДР. Решението е подписано от директора, който е назначен на тази длъжност, видно от представените доказателства, и следователно е издадено от компетентен орган, в рамките на неговата компетентност.

Актът е издаден в установената писмена форма по чл. 59, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от АПК. Спазено е изискването за наличие на мотиви – съоръжението, по повод на което е иницирана цялата процедура, вече е изградено и строителните дейности във водния обект са приключили.

Решението е издадено при спазване на процесуалния и материалния закон, и е в съответствие с целта на ЗВ. Съгласно чл. 46, ал. 1, т. 1, б. „б“ ЗВ разрешително за ползване на воден обект се издава за изграждане на нови, реконструкция или модернизация на съществуващи системи и съоръжения за линейна инфраструктура, пресичаща водни обекти - акведукти, мостове, преносни мрежи и проводни. В процедурата по издаване на разрешително, административният орган проверява в цялост и преценява предвижданията на влезлите в сила планове за управление на речните басейни, съвместимостта с обществените интереси, представени ли са нужните документи и въобще отговаря ли на разпоредбите на ЗВ. След като бъде извършена проверка по чл. 61, ал. 2 от ЗВ и се установи, че заявеното искане отговоря на ЗВ и след като се извърши преценка по реда на чл. 62 от ЗВ, впоследствие и се обяви съобщението по реда на чл. 62а от ЗВ, и при липса на възражения, се издава разрешителното.

Описаният в заявлението участък съответства на установения изграден нов стоманобетенов правоъгълен водосток, описан в КП № 1-ЦП-28/21.06.2022 г. Както подробно е изяснено в мотивите на оспорения акт, разрешителното, което ще се издаде, в случай, че са изпълнени всички изисквания на чл. 60 – 62а от ЗВ, би било за

ползване на воден обект с цел тепърва да се изгради съоръжението. По реда на ЗВ се издават разрешителни за ползване за бъдещо изграждане, но не и за узаконяване на изградено вече съоръжение. Тълкуване на приложимите разпоредби в обратния смисъл би осуетило самата цел на закона – да гарантира опазване на водите, една от мерките за което е предварително да бъде извършвана преценка на проекта, чието изграждане се планира. Съгласно чл.46, ал.1 от Закона за нормативните актове, разпоредбите се прилагат според точния им смисъл, а ако са неясни, се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България. Тъй като целта на закона чрез изискването за разрешение е да приложи превантивна мярка за опазване на водите, допускането на последващо разрешение при вече изграден обект би създадо административна практика, изцяло противоречаща на целта на специалния закон. Ето защо, БДДР не следва да разрешава ползване на водния обект с цел да се изгради съоръжението, при условие, че същото вече е изградено. Административният орган правилно се е позовал на разпоредбите на чл. 68, т. 4 във вр. с чл. 62, ал. 1, т. 3 от ЗВ, като е отказал издаване на разрешително, тъй като не са спазени изискванията, посочени в ЗВ – искането не съответства с изискванията за опазване на околната среда, регламентирани от международни договори и вътрешното законодателство, и по-точно – т. 3 от решение по О. № 2-2/2015 г. на МОСВ.

По изложените съображения, като прецени на основание чл. 168, ал. 1 от АПК законосъобразността на процесното решение, съдът намира, че същото е постановено от компетентен орган и в установената форма; при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и същото е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 100 лева, съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Агенция „Пътна инфраструктура“ против решение № РР-04-47/30.06.2022 г., издадено от директора на Б. дирекция „Д. район“.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на Министерство на околната среда и водите сумата 100 (сто) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: